

paa lignende Maade 340 Rb. af Forpagtningsafgiften ligvideret ved Opførelse af en Bygning, foraalediget ved, at en Bygning er nedblæst. Med Hensyn hertil kunde Udvalget ogsaa have ønsket ophlyst, om det paaligger Statskassen eller Forpagteren at gjenopføre en Bygning, naar den er nedblæst. Der findes fremdeles i Søbøls Regnskabs en Post om Restancer for det sidste Regnskabsaar, som er aldeles uforlaelig for Udvalget, og dette vilde derfor vanskeligt have kunnet ende sit Arbejde saa hurtigt, dersom der ikke netop ved dette Regnskab fandtes bemærket, at der er nogle Poster, som ikke ere blevne betalte i Finantsaaret 1863—64 og derfor gaae over til Finantsaaret 1864—65. Som en Følge heraf vil Statsrevisionen for Statsregnskabet for 1864—65 femme til at gaae tilbage til Regnskabet for 1863—64, og den vil da være istand til at gjenneaae og ophlyse det nu aflagte Regnskab fuldstændigere. Udvalget har derfor ikke villet frataa den Indstilling, der er foreslaaet, om, at det aflagte Regnskab passerer, ved det altsaa er en Selvsølge, at Regnskabet dog vil blive gjenneaaet paany af Statsrevisionen for 1864—65.

Med Hensyn til de Meningsforskjelligheder, som have fundet Sted mellem Revisionen og de forskjellige Ministerier, da har Udvalget nogle undersøgt dem og kan fuldstændig gaae ind paa, hvad der i saa Henseende er blevet vedtaget i det andet Thing. Det er bekjendt, at der navnlig har været en Uoverensstemmelse mellem Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvesenet og Statsrevisionen med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Oplysninger der burde medfølge Regnskaberne, og hvilken Form der burde gives dem. Den nuværende Kirke- og Underviisningsminister har imidlertid arbejdet Uoverensstemmelsen paa en saadan Maade, at der ikke længer er Grund til at gaae nærmere ind paa denne Sag. Det har ogsaa vilst sig, at der allerede nu med Hensyn til de 8 forskjellige Poster, som Statsrevisionen ikke tidligere havde kunnet gjøre nogen Indstilling om, er bleven meddeelt saadanne Oplysninger med Hensyn til de 6, at der ogsaa er gjort Indstilling om dem, og Kirke- og Underviisningsministeren har tilbudt

ligeledes at give fuldstændig Oplysning om de andre Poster og i det Hele at give Oplysningerne paa den Maade, som Statsrevisionen har meent at være berettiget til at fordr.

Der har fremdeles været Meningsforskjell med Hensyn til den Statteestergivelse og Godtgjørelse af 5,388 Rb. 37 St., som Ministeriet har tilstaaet Vedberne af Varde og Ribe Amtstuedistrikt i Anledning af en Stormslob i 1860. Ministeriet havde meent at være berettiget der til paa Grund af to ældre kongelige Resoluitioner af 24de Februar 1827 og 8de Marts 1837. Statsrevisionen formeenste derimod, at efter Grundloven kunde den Slags Statteestergivelser eller Godtgjørelser ikke tilstaaes, uden at de være bevilgede af den lovgivende Magt. Den nuværende Finantsminister har tiltraadt denne Anskuelse, Folkethinget ligeledes; naar nu Landstinget ogsaa tiltræder den, og Rigsdagen og Ministeriet saaledes ere enige om, at denne Regel skal følges for Eftertiden, saa er ihæved, troer jeg, undet, at noget Sædant ikke let vil gjentage sig en anden Gang. — Med Hensyn til Professor Krøyers Sædtillæg har der ligeledes været en Uoverensstemmelse mellem Ministeriet og Statsrevisionen, men ogsaa her har en Udjevning fundet Sted, og Finantsministeren har tiltraadt Revisionens Anskuelse, at et saadant Tillæg burde hedes Professor Krøyers. Indstillingen herom er imidlertid bleven indstemt, men paa Tillægsbevillingen i Lovudkastet for 1865—66 S. 7, 7de Post, findes det omhandlede Sædtillæg optaget af Folkethinget og er blevet vedtaget her i Landstinget ved de to første Behandlinger af det nævnte Lovforslag. — Der er derimod en anden Uoverensstemmelse mellem Ministeriet og Statsrevisionen, hvor Statsrevisionen ikke har faaet Medhold i det andet Thing, og det er med Hensyn til Spørgsmaalet om Sædtillæget til den Bistoppen over Vøllands Falsters Stift tillagte Lønning. Denne Sag har for to Aar siden været for i Anledning af Statsregnskabet for 1861—62. Statsrevisionen har meent, at Vedkommendes Tribollig burde beregnes til en Pengeværk og lægges til den øvrige Lønning, og at der først af den derved udkomne samlede Lønningssum skulde gives Sædtillæg. Følgen deraf vilde altsaa ogsaa